

l' escola d'estiu

Degut a les inquietuds que uns mestres sentien i que volien transmetre a grups més grans es veu la necessitat d'organitzar unes trobades a l'estiu que des d'un primer moment s'anomenen "Escoles d'Estiu".

L'any 1914 l'Ajuntament de Barcelona crea "L'Escola del Bosc" de Montjuïc, una de les primeres escoles a l'aire lliure, d'Espanya, i és nomenada directora Rosa Sensat, és aquell any quan comença les seves activitats l'Escola d'Estiu, la seva influència sobre la formació professional de l'educador i la catalanització de l'escola és decisiva.

Una de les tasques de l'Escola d'Estiu consisteix en cursos d'orientació professional tècnica; l'any 1920 dóna un d'aquests cursos Claparède.

Durant el període de la Dictadura, l'Escola d'Estiu queda suspesa i no reemprèn les seves activitats fins a l'any 1931, data en què l'organitza l'Escola Normal de la Generalitat creada aquell mateix any.

L'any 1932 l'Escola d'Estiu dura un mes, i és en la seva última setmana quan es discuteixen problemes de política pedagògica. El tema central d'aquesta Escola és "Problemes que presenta l'ensenyament del llenguatge a Catalunya".

L'any 1933, es discuteix a l'Escola d'Estiu el tema "Educació moral i cívica a les escoles de la república".

L'any 1934, el tema de discussió és "L'escola única i laica".

Les conclusions de les Escoles d'Estiu dels anys 1931-1932-1934-1936, serviran d'orientació en el moment de preparar el projecte del C. E. N. U.

L'any 1936 el tema central de l'Escola d'Estiu és "L'escola rural".

El C. E. N. U. va ser creat el 27 de juliol de 1936. Són les sigles de l'organisme "CONSELL D'ESCOLA NOVA UNIFICADA". El comitè del consell estava format pel conseller de cultura de la Generalitat, per representants de la F. E. T. E. (Federació Espanyola de Treballador de l'Ensenyament que depèn de la U. G. T.), per representants del sindicat de professionals liberals (C. N. T.), per un representant de

la Normal, un altre de l'Autònoma, un de la Universitat Industrial i un de les escoles de Belles Arts.

El C. E. N. U. posà els fonaments per a una profunda reforma de l'ensenyament a través d'estudis de planificació i localització d'escoles i formà un pla d'ensenyament que inclou els diferents graus.

Aquest pla, com un organigrama de moderna concepció, s'avança en molt a l'època i s'assembla en certa manera a la Llei General d'Educació, però amb una concepció diferent des del punt de vista ideològic, polític i religiós. La Generalitat es fa càrrec de l'Associació Protectora de l'Ensenyament del Català.

No és fins a l'any 1953 que es veu per part d'un nucli molt petit de professionals de l'ensenyament un moviment renovador, es creen escoles actives, comptant amb la col·laboració dels pares.

L'any 1965 es crea el grup "Rosa Sensat", que organitza cursos de tarda i la primera Escola d'Estiu de la postguerra.

A partir d'aquest any, cada estiu s'organitzen a Barcelona les Escoles d'Estiu. L'any 1970 se'n fan cinc alhora i es veu la necessitat de promoure uns grups a comarques que les organitzin.

L'any 1971, es comença l'Escola d'Estiu a Reus, única a la província de Tarragona, dura quinze dies i pretén portar la inquietud pedagògica als mestres de la comarca.

Comprèn cursos de llengua, matemàtica, psicopedagogia, plàstica i dinàmica, dos nivells per a cada una de les dues etapes de parvulari i bàsica. Potser la cosa que volia ser més important en aquesta primera escola d'estiu de Reus era el "Curs General" que tenia per tema "Escola i Societat". Es van fer les classes al Centre de Lectura. El nombre d'assistents passava de 150 mestres.

L'estiu següent s'organitza la segona, que dura també quinze dies i que segueix una línia molt semblant a la primera, amb la variant de tenir uns cursos monogràfics optatius. La vam fer en els locals de l'escola "José Antonio".

L'estiu de l'any 1973 es fa la tercera

que en realitat es desplega en dos cursos, un de plàstica i l'altre de dinàmica. Dura també 15 dies i es fa al Centre de Lectura.

Perquè el treball de l'Escola d'Estiu sigui eficaç, alguns dels cursos continuen a l'hivern.

Durant l'hivern de l'any 1972 es fa un seminari d'estudis de la comarca, un curs de ritme i d'altres.

Aquest hivern es fa un curs de plàstica, continuació de l'estiu passat.

Les nostres escoles d'estiu han estat cada any menys concorregudes, degut en part a la proliferació de cursos oficials, que han donat a molts mestres la cosa que esperaven en matèria de valoració oficial.

Volem que en el futur les escoles d'estiu siguin el que creiem que en realitat han de ser, no sols renovació de la part tècnica, sinó la formació dels mestres en molts altres aspectes, han de ser un intercanvi de manera de pensar entre mestres de diferents edats, de diferent procedència, tant en l'aspecte familiar com en el lloc d'exercici de la seva tasca, mestres de diferent ideologia. Tots aquests condicionaments fan enriquir la discussió i el contacte. Tots els que hi prenen part se'n beneficien.

En aquest context, l'actualització i l'enfrontament de les diverses realitats que hom constata en una trobada de mestres com són en l'actualitat les escoles d'estiu, influenciarà de forma molt directa la labor educativa de cada professional. El progrés de l'escola té forta concomitància amb l'obertura d'aquesta als nous corrents i tècniques i això donada l'actual estructura de l'ensenyament, vol dir per als mestres, actualitzar-se constantment, treure d'ací i d'allà i replantejar-se de forma contínua i crítica la seva feina i la responsabilitat social que pressuposa, donades les condicions de la nostra societat.

Aquest és el camí irreversible que haurien de seguir les escoles d'estiu a casa nostra a fi de no perdre aquesta condició d'instrument al servei de l'ensenyament.